

[Kaj Poulsen]

hvervslivet, så skulle de nok klare sig. De er stort set kun blevet omsat til øget overskud i virksomhederne og ikke til flere arbejdspladser i den tid, hvor konjunkturerne var, som de er i dag.

Det er klart, at i opgangsperioden har regeringen kunnet bryste sig af vældige tal på beskæftigelsesområdet, men ministeren glemte naturligvis at tage det sidste resultat med, vi har fået. Men lad os nu lade være med at tale om det. Lad os tale om indholdet i disse forslag, det er det, der hjælper områderne, og det er det, der gør, at der kan tages fat på problemerne.

Der er medlemmer, der har spurgt: hvor skal det finansieres henne? Skal vi tage det fra det ene, eller skal vi tage det fra det andet område? Socialdemokratiet opfatter ikke dette som et skattefordelings spørgsmål. Vi oplever det som et spørgsmål om at komme ud og løse nogle af de problemer, samfundet har. Så vil Socialdemokratiet være villigt til, hvis det er det, regeringen ønsker, at medvirke til at anvise, hvor pengene skal tages fra, hvis det er sådan, at man er positiv. Men jeg kan forstå, at ikke engang alle regeringspartierne gad være til stede i salen i dag, når der skal debatteres så væsentlige spørgsmål. Det synes jeg er kedeligt.

Der var ingenting at hente hos regeringspartierne; det må vi konstatere. Regeringspartierne ønsker at dalre videre, komme med de flotte udtalelser om dynamik og fodslag og grøde og grokraft osv., men ingen handling.

Vi synes, det er skuffende, at regeringen vil dalre videre. De lette beslutningers tid er forbi for regeringen. Konjunkturerne er ikke, som de har været i de år, regeringen har siddet ved magten. Nu skal der handling til, og der ligger et oplæg her, som regeringen burde have taget pæner imod.

Men når nu regeringen har været så afvisende, må jeg alligevel konstatere, at der har været flertal for forslagene. Vi har ikke ment disse forslag som en helhed, der ikke kunne røres ved, og derfor vil jeg gerne sige tak til de ordførere, der har været positive. Min henvendelse har naturligvis været rettet til hr. Larsen-Ledet, som sagde, at der var en enkelt ting, som man under ingen omstændigheder kunne gå ind på. Så må vi tage en debat om det. Det er ikke et kardinalpunkt for Socialdemokratiet, om det enkelte punkt skal være

med eller ej, så på den baggrund kan vi konstatere, at der er flertal for tankerne i dette forslag.

Det er i dag oplyst i Aalborg Stiftstidende, at der er mulighed for at få yderligere skibsordrer fra Grønland til de nordjyske værfter. Det er endvidere oplyst, at de finansieringsfordele, vi havde i skibspakken, som blev lavet mellem regeringen og Socialdemokratiet, har regeringen sat en bremse på, for at nordjyske værfter ikke skal producere disse skibe til Grønland. Det er en ordre på 2 mia. kr. fra en dansk reder, som altså går uden om dansk skibsværftsindustri, fordi man ikke er villig til at udstrække finansieringsordningerne i skibspakken til disse trawlere, som Grønlands hjemmestyre ønsker at få bygget. Det ser ud til, at danske skibe produceret for danske penge nu skal gå uden om Danmark til Norge, hvor der er statssubsidier på 20,2 pct. Regeringen vil ikke tillade den i skibsværftsaftalen aftalte matching.

Her står vi altså over for regeringens fuldstændig uforståelige holdning over for et skibsværft, som er konkurrencedygtigt på normale markedsvilkår, men på baggrund af den internationale krise, der er, kan udenlandske værfter få lov til at køre hen over danske værfter med ordrer endda fra danske redere, og vi mister ordren, vi mister arbejdspladserne. Det er uforståeligt, det er kinesisk, og der er ikke et levende menneske på denne jord, der kan forstå, hvordan en regering kan handle på denne måde. Men regeringen er formentlig ligeglad.

Så vil jeg godt henvende mig til hr. Dohrmann og hr. Larsen-Ledet, som tog spørgsmålet om vores kommunikationsveje i Danmark med ind i debatten. Jeg tror, det kan konstateres som en historisk kendsgerning, at erhvervsudviklingen altid har fulgt kommunikationsvejene både i Danmark og internationalt, og hvis man nu begynder med tanker om, at væsentlige moderne kommunikationsveje i det danske samfund skal gå uden om de områder, hvor der er behov for en erhvervsudvikling og en velstandsudvikling, så har man dermed prisgivet disse områder, nemlig yderområderne i det danske samfund.

Derfor var det en rigtig dårlig idé at tage de to punkter ind.

Kort skal jeg sige til hr. Dohrmann, at hykleriet om, at når man er lokalt valgt, så